

John Ericsson
1803-89

MONITOR

Schillerinstitutets nyhetsbrev i John Ericssons anda

årg. 21 nr 1

jan. 2010

Det nya årets enorma möjlighet!

Ar 2009 lämnade oss med segervittring. Det öppnade dörren för att vi det här året ska kunna totalt besegra det ruttna brittiska imperiets politik (läs: ofri handel, globalisering och fascistisk åtstramning) och skapa en ny, rättvis världsordning baserad på respekt för alla nationers suveränitet, självständighet och rätt till ekonomisk utveckling.

2009 var året då den globala uppvärmningsmyten frös inne!

Det var ett spännande år för världen och för LaRoucherörelsen, speciellt med segern i Köpenhamn mot klimatlögnen. EU:s ledare och USA:s president, direktstyrda av brittiska regeringen och kungahuset, försökte förslava världen med hjälp av ett uppdyktat "hot mot klimatet". Ett klimatavtal skulle tvinga nationer att avsäga sig sin självständighet och rätten till ekonomisk och industriell utveckling under en världsklimatdiktatur. Kina och Indien, med uppbackning från Brasilien och Sydafrika, stod upp för sina rättigheter mot de gamla kolonialmakterna och knäckte Köpenhamnskonspirationen.

Kina och Indien utgör, tillsammans med Ryssland och ett friare USA, kärnan i Lyndon LaRouches förslag om en ny världsekonomisk ordning baserad på ett av dessa nationer initierat kredit- och valutasystem som kan finansiera den euroasiatiska/afrikanska/amerikanska landbrons infrastruktur- och utvecklingskorridorer. Detta skulle hjälpa världen besegra fattigdom, svält och krig. Dessutom skulle människornas ögon öppnas mot framtiden och stjärnorna, när de slipper den pessimistiska gröna ideologin med sina idéer om begränsade resurser och folkmordsintentioner. Världen behöver fler människor, fler välutbildade, kreativa och välmående människor.

Den nya världsordningen kan inte ha kommit som en överraskning för dig som följt vad vi i LaRoucherörelsen har rapporterat om under det gångna året. Till skillnad från massmedia och den politiska eliten som togs på sängen i Köpenhamn, har vi inte bara förutsett denna utveckling, utan spelat en nyckelroll i att skapa den. Lyndon LaRouches ständiga dialog med politiska ledare, ekonomer och vetenskapsmän i Ryssland, Kina och Indien har format denna nya allians intellektuellt, även när ledare från dessa nationer har tvekat om att den skulle komma i gång. De ekonomiska avtal som slöts mellan Ryssland och Kina i mitten av oktober var det fysiska startskottet för denna nya ordning.

I höst kommer LaRoucherörelsen i Sverige - EAP att delta i kommun- och riksdagsvalen. Vi sparade igång kampanjen redan i oktober förra året med pamfletten "Här skapas jobben" med LaRoucheplanen, som en vägledning åt alla andra partier och medborgare som är intresserade av att rädda nationen och dess ekonomi och framtid. Vi är mycket glada för alla medlemmar och vänner som har stött oss politiskt och ekonomiskt. Vi säger tack! Men var beredd på mer "action". Till dem som har tittat på oss i smyg och tyckt om det vi säger och gör, vill vi säga: Kom ut ur garderoben! Det monster ni har varit rädda för är försvagat och bankrutt. Globaliseringsimperiet står med ena foten i graven. Hjälpt oss att knuffa ner det! Se till att nästa år också får ett lyckligt slut!

Den 30 januari kl 19 (svensk tid) kommer Lyndon LaRouche att hålla en ny internetkonferens direktsänd från Washington DC med huvudsyfte att få in USA i samarbetet med Kina, Ryssland och Indien. Gå in via www.larouchepac.com eller vår svenska hemsida larouche.se!

Så kollapsade klimatmötet!

I sista stund kom vändpunkten för världspolitiken och världsekonomin i form av sammanbrottet för klimatkonferensen i Köpenhamn. Schillerinstitutet var med i Köpenhamn dag för dag och bidrog till att besegra mörkrets gröna krafter.

I Köpenhamn gjorde sig den nya dynamiken, som går under namnet LaRouches fyrmaktsstrategi, gällande. De tre stora nationerna, Kina, Ryssland och Indien har, redan innan den fjärde nationen USA anslutit sig, dragit igång ett samarbete om gigantiska infrastrukturprojekt och stabilisering av sina valutatilgångar. Länderna i tredje världen, under ledning av G77-gruppens ordförandeland Sudan, valde att ansluta sig till denna tillväxtpolitik. De anslöt sig därför till Kina och Indien, när de sade nej till de gamla kolonialländernas försök att dominera dem i klimatets namn. De vägrade skriva på bindande avtal som förhindrar deras industrialisering och påtvingar dem fattigdom, svält och massdöd. Hoppet om en framtid med ekonomisk utveckling från den nya fyrmaktsdynamiken fick dem att fatta mod och göra den revolt alla kunde se i Köpenhamn mot västvärlden och det nya brittiska imperiet. De tackade i praktiken nej till hela det paradigmen av nolltillväxt och plundring som genomfördes av den anti-industriella 1968-rörelsen.

Helga Zepp-LaRouche berättade på *The LaRouche Show*, LaRouches politiska aktionskommittés veckoprogram på www.larouchepac.com, om de möjligheter som öppnar sig efter klimatkontrollmaffians snöpliga misslyckande i Köpenhamn. Hon betonade att det verkliga syftet med konferensen varken hade med "global uppvärmning" eller vetenskap att göra. Det handlade om en full offensiv från oligarkin med centrum i London att döda miljarder människor. Hon sa att deras misslyckande i Köpenhamn var en vändpunkt och att vi nu befinner oss i en extraordinär situation i historien, där idéernas makt kan segra. Harley Schlanger, som var programvärd, tillade att vändpunkten samtidigt var Obamas Waterloo.

Helga Zepp-LaRouche sa, att det nu finns möjlighet att ha en ärlig diskussion, och ta kål på myterna bakom den uppblåsta frågan om människans klimatpåverkan. Vi är på väg in i ett mycket turbulent år, tillade hon, då det kommer att bli tydligt att all politik som drivits av Obama och EU har misslyckats.

I programmet medverkade också Stefan Tolksdorf, som berättade om vad LaRouches ungdomsrörelse hade gjort på möten och seminarier omkring Köpenhamnskonferensen. De genomförde omfattande diskussioner med delegater från hela världen och arrangerade möten och ett seminarium med Schillerinstitutet i Köpenhamn och hade delat ut fyra olika flygblad skrivna av Helga Zepp-LaRouche i sammanlagt 12.000 exemplar. Han berättade att man kunde följa hur budskapet, allteftersom dagarna gick, sjönk in hos delegaterna. Han tyckte det var roligt att se de utländska delegationerna köa utanför Bella konferenscenter och huttrande i den iskalla vinden vänta på att få komma in på en konferens om "global uppvärmning".

Avslutningsvis fick Helga Zepp-LaRouche frågan vad Friedrich Schiller erbjuder, för att vi skall kunna ta vara på denna historiska ögonblick. Hon svarade att för Schiller är människan mycket större än sitt öde, hon behöver aldrig acceptera att vara bunden av omständigheterna utan måste identifiera sig med de stora frågorna som mänskligheten står inför.

Storbritanniens största nederlag sedan amerikanska revolutionen

Så karakteriserade Lyndon LaRouche det brittiska imperiets

nederlag på klimatmötet i Köpenhamn, i en diskussion med medarbetare den 20 december. Detta nederlag, utdelat av alliansen mellan Indien och Kina, understryker det stora skifte som pågår i riktning mot den fyrmaktsallians av Kina, Indien, Ryssland och USA som Lyndon och Helga LaRouche och deras medarbetare arbetat för de senaste årtiondena. I och med de gigantiska ekonomiska avtalen mellan Kina och Ryssland i mitten av oktober fördes denna fyrmaktsstrategi in i en avgörande fas.

Nu hänger det på ansvarsfulla ledare i fyrmaktsalliansens nationer, och särskilt USA, sa LaRouche, att följa upp segern med konkreta åtgärder för att en gång för alla begrava globaliseringen och styra världsekonomin mot återhämtning.

Ett viktigt bidrag i den riktningen gjorde den ryske järnvägsministern Vladimir Jakunin, i en intervju den 19 december i brittiska *Sunday Express*. Jakunin berättade att man i Ryssland arbetar med projekt för att med järnvägar knyta samman världen, bl.a. genom byggandet av en järnvägstunnel under Berings sund som kommer att knyta ihop Nordamerika och Asien.

– Tillsammans med nya järnvägsförbindelser genom Alaska och östra Ryssland skulle tunneln göra det möjligt att köra både gods- och passagerartåg från USA till London längs ett enda spår, sa Jakunin.

– Vi har kontakt med länder i Latinamerika, Afrika och med arabländer och Kina, förklarade Jakunin. Det ligger i allas intresse att järnvägar byggs.

Som kommentar till Jakunins intervju sa LaRouche att är den pekar på vad som måste göras som uppföljning till det brittiska nederlaget i Köpenhamn. Han sa:

– En sådan världsomfattande järnvägsförbindelse, från Eurasien till Afrika, genom Europa och in i Nord- och Sydamerika, skulle innebära en ny idé om samarbete mellan självständiga nationalstater. Det skulle innebära en global ekonomisk produktionsprocess, som skulle vara ett enormt stort steg framåt för att lösa mänsklighetens nuvarande kris.

– Stegen mot ett ökat samarbete mellan Kina, Ryssland, Indien och USA är en verklig global reform, fortsatte LaRouche. Det är en revolution i ekonomi och statsledning. Kontinenter kommer att knytas samman i nationalstaternas gemensamma intresse. Detta är det verkliga alternativet till globalisering.

Järnvägsprojekt genom Afrika sätts igång

Ytterligare en bekräftelse på hur världen har ändrat sig, sedan Brittiska imperiet besegrades på klimatkonferensen i Köpenhamn, kommer från Afrika. Precis enligt LaRoucheplanen för Afrika beslutade en rad Afrikanska nationer, med Sudan och OIC (Organization of Islamic Conference) i spetsen, sig för att påbörja byggandet av järnvägen mellan Dakar-Port Sudan. Järnvägen kommer att länka samman östra och västra Afrika med en 10.000 kilometer lång järnvägslinje och utvecklingskorridor.

Uttalandet kom i samband med ett möte mellan Turkiets och Egyptens utrikesministrar och OIC: s ordförande Ekmeleddin Ihsanoglu den 2 januari, i den egyptiska turistorten Sharm El-Sheikh, där de diskuterade givarkonferensen för Darfur (inte FN:s, utan stödet från OIC) som ska hållas i mars. Lösningen på den humanitära krisen i Darfur är att kasta ut det Brittiska imperiet och satsa på ekonomisk utveckling i regionen, som några av LaRouches medarbetare, inkl. EAP:s partiledare Hussein Askary, föreslog på Konferensen om Internationell Rättvisa i Khartoum i april förra året.

Under mötet fastslog Professor Ihsanoglu att järnvägsprojektet mellan Dakar och Port Sudan har fått ett stort stöd från både Ryssland och Kina men även att OIC har accepterat arbetsplanen för projektet och kommer att börja diskutera hur det ska finansieras, med hjälp av de nationer som berörs av projektet samt Islamic Development Bank och OIC. Huvudkontoret för projektet kommer att placeras i Sudan.

I december 2009 inledde Sudans president Omar Hasan Al-Bashir en konferens med OIC: s infrastrukturministrar, med att ta upp projektet och tackade OIC för det stöd de givit projektet. Den Sudanesiske infrastrukturministern, Philip Thon Leek, berättade för konferensdeltagarna att hela världen kommer att gynnas av projektet. Leek fortsatte beskriva hur Sudan tänker binda samman landet med sina alla sina grannar med hjälp av järnvägar, och uppmanade alla ministrarna att göra sitt yttersta att stöda det transafrikanska järnvägsprojektet på grund av dess betydelse för att uppnå utveckling och politisk stabilitet.

Ingenjören Hamza Omar Al-Fadhelabi, ordförande för Sudans järnvägsmyndighet, sade att projektet kommer att ha en huvudkorridor med en 8.000 km lång stamlinje, varav 4000 kilometer redan är sammanbundna, men behöver reparationer och ombyggnad. De resterande 4000 är förgreningar till några av medlemsländernas huvudstäder. Al-Fadhelabi tillade att stamlinjen inte genomkorsar ett par av staterna, såsom Libyen, Uganda och Djibouti, men även de kommer att kopplas samman med projektet. Han förklarade att järnvägslinjen kommer att göra det möjligt att färdas direkt från Östafrika till kontinentens västra kust.

Läs mer och se filmerna på www.larouche.se!

Kina försvarar ekonomisk utveckling

I en intervju för nyhetsbyrån *Xinhua* förklarade premiärminister Wen Jiabao den 27 december hur Kinas regering ser på sin roll rörande den ekonomiska krisen. Han stod orubbligt fast vid Kinas linje på klimatkonferensen i Köpenhamn och passade även på att ge britterna en känga. Han pekade på att i-länderna inte håller sina utsläppslöften, och nämnde en artikel han läst på väg hem från Köpenhamn. Där beskrevs hur en mor i södra Kina eldade i kolugnen för att värma sig och sin familj. ”Sådana förhållanden gäller måhända inte för barn i England”, sa Wen. Han gav sedan en bild av hur tillvaron ser ut för många människor i världen i dag:

– Man måste se vissa fakta i vitögat: nämligen, att 1,6 miljarder människor saknar elektricitet och 2,3 miljarder bara har kol eller ved för att värma sina hem och laga sin mat. Kina är på väg att utvecklas men elanvändningen per capita är bara mellan en fjärdedel och en tredjedel av i-ländernas och även bilismen per capita är liten i jämförelse med i-ländernas. Befolkningen är stor, den inhemska utvecklingen ojämlig och de flesta jordarna lämpar sig inte för odling; det är de villkor vi står inför. Vi tänker inte beträda samma väg mot industrialisering som i-länderna, och utveckla ekonomin genom att offra miljön. Men vi tänker hålla fast vid vår rätt att utveckla vårt land.

Europa på väg ut ur historien?

I Frankrike befinner sig den politiska eliten och näringslivets toppar i chocktillstånd sedan man förlorat flera stora internationella kontrakt, till framför allt asiatiska budgivare. En som gett fritt utlopp åt paniken över att Europa är på väg ut ur historien, och Asien på väg in, är Jacques Attali, en grå eminens från Francois Mitterrands tid och en av oligarkins få intellektuella

av den gamla stammen som fortfarande har ett hum om grundläggande strategiska realiteter.

I en krönika i *L'Express* undrade Attali om européerna har fattat att man riskerar att försvinna ut ur historien. ”Alla borde inse att hotet är högst påtagligt. Flera händelser de senaste veckorna (att européerna inte fick vara med i slutförhandlingen på Köpenhamnmötet, att Volvo köps av ett kinesiskt företag, att den första privatiserade infrastrukturen i Europa – en del av en motorväg i Polen – tas över av ett kinesiskt bolag och att Abu Dhabis kärnkraftskontrakt gick till koreanerna) visar att det som somliga har förutspått i mer än 30 år håller på att bli verklighet: att världens centrum håller på att flyttas från Atlanten till Stilla havet.”

Om Europa ”inte tar ledningen, inte blir medvetet om faran”, skriver Attali, ”då är detta slutet. För gott.” Han manar ”statsmän och -kvinnor, klarsynta, modiga ... att anta utmaningen och peka ut den smala vägen.” Det som Attali, en helhjärtad förespråkare för överstatlighet, har i åtanke är dessvärre inte LaRoucheplanen.

Brittiska bomber för att gömma nederlaget i Köpenhamn

Amerikanska mediers helt dominerande linje att diskutera ”inget annat än terrorism” är ett desperat försök från britternas sida att byta samtalsämne, bort från det faktum att deras imperium blev helt överkört på klimatkonferensen i Köpenhamn av Kina och Indien enligt ”fyrmaktsdynamiken”.

Det sa den amerikanske statsmannen Lyndon LaRouche den 3 januari. Han fortsatte:

– Denna ständiga manipulering av nyheterna för att flytta fokus för nationernas strategi, med hjälp av distraktioner och ”förändring av trender”, fortsätter att vara det brittiska imperiets arbetssätt, i synnerhet då imperiet fått på nöten strategiskt av de suveräna nationalstaternas förkämpar.

Efter den brittiska miljöförpackade folkmordspolitikens totala misslyckande i Köpenhamn, verkar från och med den 20 december de internationella medierna ha ändrat sin nyhetsrapportering till ”terrorism och åter terrorism”. De amerikanska söndagspratshowerna förstärkte den tendensen: Ingen av dem tillät någonting att diskuteras förutom terrorism, terroristbekämpning och Jemen.

– Britterna ändrar sig hela tiden, kommenterade LaRouche och fortsatte:

– Dessa ändringar av de ”senaste trenderna” är inte ”statistiska”. De styrs av det brittiska imperiet. Vad den ”senaste trenden” än är, så stämmer den inte. Det som verkligen pågår är det ständiga: Ändra, ändra, ändra på trenden.

– Men London och sauderna är alltid fienderna. Terroristerna som påstås ha återtagit ledarskapet över al-Qaida kring Persiska viken, efter att ha släppts till Jemen från Guantánamo (enligt många medier och proffstyckare), släpptes i själva verket till Saudiarabien! Tre faktorer ignoreras ihärdigt i det ständiga ”terror”-tjatet: 1) den uppenbara roll som ”Londonistan” har i indoktrinering, rekrytering och finansiering av terroristnätverk; 2) den saudiska rollen i samma verksamhet; och 3) frågan: ”Varför är USA på väg att skicka 35.000 fler soldater till Afghanistan?”

Med tanke på den brittiska planen att, tillsammans med Obama, bilda en särskild, gemensamt finansierad polisstyrka i Jemen; Storbritanniens och USA:s samtidiga beslut den 3 januari att stänga sina ambassader i Jemen; samt meddelandet att FN:s diskussion om Afghanistan som planerats för våren, nu

kommer att äga rum den 28 januari i London, med programmet åtminstone delvis förändrat till att handla om terrorism, kunde LaRouche slå fast:

– Obama har inga planer. Han är en nolla. Det är det brittiska imperiet som har planer.

– Terroristsnacket är en reaktion på britternas nederlag på Köpenhamnskonferensen – den lilla drottningens verktyg för att uppnå global fascism. Den intensiva diskussionen om terrorism är en manöver typisk för det brittiska imperiet, för att distrahera från de infrastruktur- och kreditavtal som Kina, Ryssland och Indien har undertecknat och möjligheten att USA skulle börja spela sin sanna roll.

Londonistan

I en artikel i *Daily Telegraph* den 2 januari visade Ruth Dudley Edwards att universiteten i London är kläckningsanläggningar för muslimska terrorister. Omar Farouk Abdulmutallab, som hindrades från att spränga ett Northwest Airlines-flygplan över Detroit på juldagen, hade studerat vid University College London. Rektorn Malcolm Grant sa till *Telegraph* att Abdulmutallab ”aldrig gav sina handledare anledning att oroa sig” och eftersom studenter antogs till universitetet på grundval av sina meriter kunde man inte ifrågasätta ”deras politiska bakgrund, rastillhörighet eller religiösa tro”. Därför ifrågasatte högskolan aldrig att Abdulmutallab började klä sig islamiskt och tittade inte närmare på innehållet i ”Kriget-mot-terror-veckan” som han organiserade som ordförande för ett muslimskt sällskap.

Universiteten i London har fått massor av varningar. Schejk Musa Admani, en imam vid London Metropolitan University, bad både det brittiska inrikesdepartementet och universiteten att övervaka och kontrollera de islamiska sällskapen. Istället ordnade universiteten i hela London muslimska ”bönerum”, som togs över av extremister som bytte lås, visade starka propagandafilmer om hur muslimer led på grund av judar, amerikaner och briter, och inbjöd talare som försökte övertala studenterna att offra sina liv för islam.

För fyra år sedan pekade professor Anthony Glee i sin bok ”When Students Turn to Terror” ut mer än 30 universitet där det fanns ”extremist- och/eller terroristgrupper”. Boken möttes med fientlighet från det akademiska etablissemanget. Ett år senare rapporterade en parlamentarisk kommission om en ökad antisemitism, i samband med det ökade stödet för islam på universiteten. Kommissionens slutsatser ignorerades.

Sedan dess har det kommit allt fler belägg för att ökända jihadister varit inskrivna vid brittiska universitet, som t.ex. Daniel Pearls mördare Ahmed Omar Saeed (London School of Economics), Londonbombaren Mohammad Sidique Khan (Leeds Metropolitan University), Kafeel Ahmed, som sprängde sig på flygplatsen i Glasgow Airport (Cambridge University) och Omar Rehman (Westminster University) som avtjänar ett 15-årigt fängelsestraff för att ha planerat att spränga flera mål i USA och Storbritannien. Det finns närmare 100.000 muslimska studenter på de brittiska universiteten, där extremister, som t.ex. medlemmarna i Hizb ut-Tahrir – som jobbar för att inrätta ett globalt kalifat – kan härja fritt.

Patriotism driver proteströrelsen i USA

Den amerikanska LaRoucherörelsen mobiliserar för att få USA att ansluta sig till Kina, Indien och Ryssland för att konsolidera fyrmaktspolitiken. Alla de amerikaner, som rättmätigt protesterar mot olika missförhållanden, uppmanas till att förstå hur det är det brittiska imperiet som är motståndare till det amerikanska systemet.

Under en viktig diskussion i början av året slog Lyndon LaRouche fast att missnöjesyttringarna i USA inte är partipolitiska. Det republikanska partiet fungerar inte och demokraterna håller på att bryta samman. LaRouche konstaterade också att de många s.k. oberoende väljarna är oförmögna att bilda ett tredje parti. Därför måste LaRouche-demokraterna satsa på en mobilisering över partigränserna. LaRouche sa:

– Det gäller för oss att organisera den masstrejkrörelse som ”än så länge trevar sig fram utan klara perspektiv” till att förstå hur sant patriotisk USA:s författning är jämfört med det brittiska imperiet.

Man kan redan se att olika grupperingar från helt olika utgångspunkter ringar in samma fiender – ekonomiske presidentrådgivaren Larry Summers, finansministern Tim Geithner, Federal Reserve-chefen Ben Bernanke och president Obama – och att man försöker få igång gemensamma aktioner mot dessa. Vad vi ser växa fram är en ”patriotisk” rörelse, som ser dessa politiker som fiender från främmande makt och ser hur kongressen är full av hemstöpta förrädare mot USA:s författning och principen om ”general welfare”, det gemensamma bästa.

– Om masstrejkrörelsens aktivister och de potentiella ledarna mot förrädarna i Washington inte redan har identifierat den imperiala brittiska fienden och dess kontrollmetoder och handlingsmönster, så kommer de att göra det när vi förklarar det för dem. Detta kommer att göra att masstrejken växer i styrka, sa LaRouche.

Under kongressuppehållet i höstas var det många kongressledamöter som möttes av massprotester på torgmöten som de höll i sina hemdistrikt. Under juluppehållet var det tystare, eftersom inte många kongressledamöter vågade hålla sina sedvanliga torgmöten. Dessutom beslutade talmannen Nancy Pelosi att sammankalla kongressen en vecka tidigare än vanligt, vilket även det begränsade antalet torgmöten.

Det intresse som LaRouche-demokraternas förslag röner från vitt skilda delar av det politiska spektret visar att det finns stora möjligheter att mobilisera en tvärpolitisk ”patriotisk” front mot det brittiska imperiet och dess marionett Obama till stöd för LaRoucheplanen och dess fyrmaktsöverenskommelse. Många oberoende pratshowvärdar tar t.ex. gärna en diskussion med LaRouche själv eller hans talesmän. Som exempel kan nämnas att LaRouches representant Harley Schlanger i början av året intervjuades i både den vänsterorienterade och radikale afro-amerikanske aktivisten Kharis radioprogram, och av Jeff Rense, som närmast kan beskrivas som extremt liberal, högerorienterad och konspirationsvänlig. Men lyssnarnas reaktion på LaRouches budskap var likartad och många från båda läger anmälde snabbt sitt intresse till LaRoucherörelsens kontor.

